

„Вследствиe на това общината покорнѣйше проси ро-
сийско императорско генерално консулство въ България да
благоволи и причесли вмѣсто назначенитѣ отъ Комитета
Еленка х. Ангелова и Стефани Иванова последната Евгени
Стоянова, която сме общо избрали и одобрили.

Терново, февруари 1872 год.

Председателка: Евг. х. Д. Кисимова.

Пакъ по ходатайството на Г-жа Евгения х. Д. Кисимова
сѫ приели въ Кишиневъ да следватъ въ Епархиалното ду-
ховно училище и настанени въ девическия пансионъ следни-
тѣ четири девици:

Мария Ферадова, Елисавета Цанева Райкова, Вели-
ка Начева отъ Лѣсковецъ, Кина х. Петкова.

Последната — Кина х. Петкова, която е още жива и
отъ която сме почерпили много сведения по въпроса, който
изнисаме, за което тукъ горещо ѝ благодаримъ, е следвала
само две години, разболѣва се и майка ѝ идvala и я взела
отъ пансиона.

Първите три сѫ следвали седемъ години, изкарвавъ
курса на учението си и следъ освобождението на България
се завръщатъ и ставатъ учителки: Мария Ферадова и Велика
Начева въ девическата гимназия, а Елисавета Цанева въ
мжкката гимназия „Св. Кирилъ“.

На друго място даваме по вечко сведения за тѣзи
наши учителки.

Намиране помѣщение за девическо училище.

Наредъ съ грижитѣ за събиране помощи за женската
каса, наредъ съ грижитѣ за добрия вървежъ на празни-
чното училище и изпрашане ученички за следване въ
странство, сѫ вървѣли и ежедневнитѣ грижи по уредбата на
сѫществуващото въ града ни девическо взаимно и класно
училище,

Следъ открититѣ първи подгответеленъ и първи класъ,
налагало се е да се открие втори класъ, после трети и т. н.
За тази наложителна работа, освенъ материални срѣдства и
подходящъ персоналъ, е било необходимо и помѣщение.

Първоначално момичетата сѫ се обучавали въ учили-
щето при църквата „Св. Константинъ“.

Днесъ въ града ни има госпожи, които възпроизвеждатъ
спомени за своите ученически години въ училището при
църквата „Св. Константинъ“, когато тѣхни учителки сѫ били:
Ивани Кабакчиева и Еленка х. Ангелова.

Това е било презъ годините 1970, 71, 72.